

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.100 van 10 maart 2016
in de zaak A. 212.206/VII-39.102.**

In zake : de LV HAESSEN Bart
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koen Van Wynsberge
 kantoor houdend te 9860 Oosterzele
 Kwaadbeek 47A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Filip Vincke
 kantoor houdend te 8580 Avelgem
 Kasteelstraat 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 7 februari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 28 maart 2013, houdende het weigeren van een milieuvergunning aan de LV Haesen Bart, voor het exploiteren van een pluimveehouderij, gelegen aan de Gulmerstraat te Kortesseem, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Van Lommel, die loco advocaat Koen Van Wynsberge verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 4 december 2012 dient de verzoekende partij bij de deputatie van de provincie Limburg een aanvraag in voor de exploitatie van een nieuwe inrichting klasse I te Kortessem, Gulmerstraat. Het voorwerp van de aanvraag betreft stallen voor de kweek van 84.000 slachtkuikens, waarbij de kuikens zouden worden ondergebracht in twee stallen voor telkens 42.000 slachtkuikens. Daarnaast omvat de aanvraag ook een transformator in een cabine met nominaal vermogen 160 kVA, stalling voor een tiental voertuigen en/of aanhangwagens, opslag van 9.000 liter mazout in twee bovengrondse dubbelwandige houders,

opslag van 100 ton stro, noodstroomaggregaat, 8 warmeluchtblazers met een gezamenlijk vermogen van 800 kW en een grondwaterwinning .

De inrichting situeert zich volgens het gewestplan Sint-Truiden - Tongeren in agrarisch gebied. Ook is het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Jongebos en vallei van de Mombeek van Wintershoven tot Wimmertingen” van toepassing, volgens hetwelk het perceel gelegen is binnen het bestemmingsvoorschrift “agrarisch gebied”.

3.2. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 13 december 2012 tot en met 14 januari 2013. Er worden 120 bezwaarschriften ingediend.

3.3. De deputatie van de provincie Limburg weigert de gevraagde vergunning.

3.4. De verzoekende partij tekent hiertegen bestuurlijk beroep aan.

3.5. In het kader van dat beroep worden verscheidene adviezen verleend:

- de afdeling Gebieden en Projecten van Ruimte Vlaanderen adviseert ongunstig;
- de Vlaamse Milieumaatschappij sluit zich voor wat de redenen van het beroep betreft aan bij de bevoegde instanties;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert deels gunstig onder voorwaarden;
- de afdeling Operationeel Waterbeheer behoudt haar oorspronkelijk deels gunstig advies wat betreft de grondwaterwinning;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (hierna: GMVC) verleent unaniem een deels voorwaardelijk gunstig advies.

3.6. Op 7 februari 2014 besluit de minister het beroep van de verzoekende partij niet in te willigen. De weigering is onder meer als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat er circa 3 voedertransporten per week verwacht worden; dat er 7 tot 8 transporten per jaar verwacht worden voor het aanvoeren van kuikens; dat er voor het afvoeren van de kippen circa 10 transporten nodig zijn per cyclus (totaal circa 70 per jaar); dat de krenge circa 1 keer per week worden opgehaald; dat er per cyclus circa 4 transporten nodig zijn voor de afvoer van mest (totaal 28 transporten per jaar); dat er circa 10 transporten per jaar nodig zijn voor de aanvoer van mazout; dat er in totaal circa 323 transporten per jaar het bedrijf zullen aandoen; dat de meeste transporten geconcentreerd zijn rond het einde van een cyclus (afvoeren kippen, afvoeren mest); dat dit voor tijdelijke pieken kan zorgen van circa 14 transporten in een aantal dagen bij het einde van de cyclus; dat dit samen met de transporten van de aldaar gevestigde bedrijven, zal zorgen voor een zeer negatieve impact op de leefstructuur van de omliggende landelijke woonlinten; dat de Coutjoulstraat/Schalkhovenstraat slechts uitgerust is voor lokaal verkeer; dat deze wegen niet uitgerust zijn voor een veilige doorstroming van aanzienlijke hoeveelheden zware transporten; dat bijgevolg de hinder veroorzaakt door de bijkomende transporten niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;

[...]

Overwegende dat de locatie aansluit op het open ruimtegebied van Hoeselt; dat dit open ruimtegebied vermeld wordt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Hoeselt; dat de bestaande open ruimtegebieden moeten worden beschermd; dat uitbreidingen alleen bij bestaande bedrijven en bedrijfsgebouwen kunnen worden toegelaten; dat dit niet het geval is;

Overwegende dat de inrichting niet verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunten van de partijen

4. In het enig middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 21, § 2, 2°, en 52, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de artikelen 2.1.2, § 7, en 4.3.1, § 1, 1°, b), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van de formele motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29

juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij richt haar kritiek in een tweede onderdeel op de beoordeling van de mobiliteitshinder als weigeringsmotief. Deze beoordeling houdt volgens de verzoekende partij niets meer in dan een ongemotiveerde negatie van de door de GMVC gemaakte beoordeling, zonder dat er ook maar een feitelijk juist en draagkrachtig argument wordt aangevoerd. Nochtans rust er op dit punt een verscherpte motiveringsplicht op de verwerende partij wanneer zij afwijkt van het advies van GMVC.

5. De verwerende partij antwoordt wat het tweede middelonderdeel betreft dat niet louter de beoordeling in de bestreden beslissing verschilt van die in het advies van de GMVC. De minister bekijkt de transporten over de Coutjoulstraat en de Schalkhovenstraat - gemeente Hoeselt - waarlangs uiteindelijk de transporten toch zullen gebeuren en waar overigens op twee plaatsen verkeersremmende objecten zijn aangebracht. Voorts kan men niet ontkennen dat veertien transporten per dag gedurende een aantal dagen op het einde van een cyclus zeer aanzienlijk zijn voor de mensen die langsheen deze woonlinten wonen. Er zijn geen fiets- noch voetpaden, en de bestreden beslissing overweegt volgens de verwerende partij zeer terecht dat deze wegen niet uitgerust zijn voor een veilige doorstroming van aanzienlijke hoeveelheden zware transporten. De GMVC heeft volgens haar het landelijk woonklimaat en de veiligheid niet in haar beoordeling betrokken, noch de hinder van de bestaande bedrijven.

Overigens komt het advies van de GMVC volgens de verwerende partij niet overeen met dat van Ruimte Vlaanderen : er is geen hiërarchie tussen adviezen en de minister heeft het advies van Ruimte Vlaanderen gevolgd. De motiveringsplicht vereist niet dat het advies uitdrukkelijk wordt weerlegd, wel dat de beslissing de redenen doet kennen die haar verantwoorden en

waaruit blijkt dat andersluidende adviezen niet worden gevolgd, te dezen leefbaarheid en veiligheid.

6. In haar laatste memorie voegt de verwerende partij aangaande het tweede onderdeel toe dat de overheid zich niet beperkt tot het louter tegenspreken van het advies van de GMVC, maar wijst op andere straten waar zich wel degelijk een mobiliteitsprobleem stelt. Voorts valt er volgens de verwerende partij niet in te zien welke kritiek er te geven is op het feit dat ook andere transporten, die de omgeving te verwerken krijgt, mee in rekening worden genomen. Volgens de verwerende partij “dient men zich wellicht meer vragen te stellen bij het nogal oppervlakkig advies dan bij de bestreden beslissing”.

Beoordeling

7. Wanneer de overheid afwijkt van een advies, rust in beginsel op haar een strengere motiveringsplicht. In dit geval is zowel het advies van de afdeling Milieuvergunningen, als dat van de GMVC op het vlak van de beoordeling van de mobiliteitshinder “andersluidend”, meer bepaald wat betreft de “impact van de transporten”. Ook is er een tegenstelling wat de beoordeling van de geschiktheid van de wegen voor de (veilige) doorstroming van aanzienlijke/sporadische hoeveelheden zwaar vervoer betreft.

Het uitgangspunt in de beoordeling is de hoeveelheid zware transporten die de “omgeving” te verwerken krijgt. Volgens de adviesverlenende instanties betreft het tijdelijke pieken rond het einde van een cyclus in tegenstelling tot de rest van het jaar, waardoor het aantal transporten volgens hen al bij al een verwaarloosbare impact heeft op het vlak van mobiliteitshinder. De minister besluit echter dat de hinder door de bijkomende transporten niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, en betreft daarbij ook transporten van andere bedrijven.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet duidelijk welke elementen de overheid er precies toe hebben gebracht af te wijken van de

adviezen van de afdeling Milieuvergunningen en de GMVC. In het kader van de strengere motiveringsplicht die op de overheid rust wanneer zij het niet eens is met de beoordeling van de gespecialiseerde instanties, moet zij specifiek en concreet toelichten waarom die adviezen niet kunnen worden gevolgd. Het enige bijkomende element dat de verwerende partij in haar overwegingen betreft zijn de transporten van de andere firma's. Dit is echter zo vaag en algemeen gehouden dat het geen afdoende steun verleent aan het weigeringsmotief, mede gezien in het licht van de "verwaarloosbare impact" op de mobiliteit die de huidige vergunningsaanvraag volgens de geciteerde adviezen zou teweegbrengen.

Het veiligheidsaspect waarnaar de verwerende partij verwijst is in de bestreden beslissing slechts summier vermeld. Het ligt bovendien in het verlengde van de hoeveelheid zwaar transport die de omgeving te verwerken krijgt, en precies op dit vlak roept de formele motivering problemen op.

Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 7 februari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 28 maart 2013, houdende het weigeren van een milieuvergunning aan de LV Haesen Bart, voor het exploiteren van een pluimveehouderij, gelegen aan de Gulmerstraat te Kortesseem, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien maart tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys